

Posudek oponenta

Typ studia: magisterské

Studijní obor: nonverbální divadlo

Student: Katarína Hudáčková

Název práce: Návrat ku koreňom

Vedoucí práce: Eliška Vavříková

Oponent: Jan Hyvnar

1) Volba tématu

Katarína Hudáčková si jako téma písemné práce zvolila návrat ke kořenům slovenských Goralů a hned na začátku konstatuji, že nejde o nějakou práci z historie nebo teorie nonverbálního divadla, ale o „komentář“ k jejímu představení „Chudaczek“. Písemná práce i představení jsou přitom osobním sdělením o rodině a místě, odkud pochází a oddělit je od sebe je velmi obtížné. To jsem si uvědomil nejprve po přečtení textu a poté shlédnutí záznamu představení.

2) Přístup studenta k práci na textu

Diplomantka je touto prací i představením silně zaujatá a v tom vidím i určitý étos. Ale pokud hodnotím jen písemnou práci, pak je v ní mnoho nedodělaného a jen tak nadhozeného. Hned u první kapitoly: proč si zvolila za příklad taneční choreografy, kteří usilují také „o návrat ke kořenům“, ale někde z Izraele, Brazílie nebo Indie? Když stačilo se zaměřit na umělce a soubory bližší a u nás známější. Na příklad na polské Gardzienice nebo českou Farmu v jeskyni.

Druhou část práce tvoří návraty ke kulturním a osobním kořenům diplomantky. Vedle opět kusých informací o Goralech ji tvoří především rozhovory s členy její rodiny. Jsou pro ni materiálem

k představení, k otázkám o vlastnostech Goralů, o láskách, víře, bolestech, o zábavě, práci nebo o zážitcích z války apod. Ale i když je chápu jako zmíněný komentář k představení, pořád mám pocit, že patří do dokumentů. A pak se mi zdá, že vzorek jen tří rodinných respondentů je pro zvolené téma málo. Proč nehledala diplomantka ještě další, k nimž už nemá tak osobní vztah?

Poslední třetí část tvoří popis přípravy inscenace „Chudaczek“. Tady její práce dostává přece jen větší smysl a škoda jen, že právě tuto část o hledání tvaru inscenace ještě více nerozvedla. Tady se také ukazuje, že nepojímá inscenaci „etnograficky“, ale jako „one woman show“ empatické, naivní a hravé klaunky.

3) Schopnost orientace v odborné literatuře

Podle seznamu literatury toho diplomantka moc nenačetla. A dalo by se toho najít dost, protože tento proud antropologicky založeného divadla je dnes už pěkně silným veletokem.

4) Obsahový přínos textu

Jak bylo řečeno výše, беру tuto písemnou práci jako komentář k představení diplomantky a její třetí část je proto nejpřínosnější. A právě tady by toho mělo být houšť a houšť.

5) Stylistická a jazyková dovednost

Těžko mohu hodnotit slovenštinu diplomantky a to i proto, že se po rozdělení dost češtině vzdaluje. Ale gramatické chyby tu jsou. A potom ty citace! Diplomantka v tom nemá žádný řád, neuznává formy citací a jede si prostě po svém.

6) Naplnění záměrů práce

Po přečtení práce i shlednutí záznamu inscenace musím zopakovat, že obojí spolu těsně souvisí, ale protože nehodnotím představení, ale písemnou práci o sobě, konstatuji, že práce je v mnohém jen nadhozena, nedopracovaná a možná i uspěchaná.

Jakoby ji svazovala role herečky, která má strach z role autorky textu a dát do práce více vlastních úvah, reflexí a tedy přemýšlení.

Práci doporučuji k obhajobě, ale protože v ní nalézám dost slabých míst, nechávám vše na rozhodnutí komice.

Otázky:

- 1) Proč jste si vybrala tři choreografy zdaleka a ne příklady od nás a z Polska?
- 2) Opravdu se domníváte, že slovenští Goralé mají podobnou etnickou a kulturní identitu jako jsou u nás Hanáci nebo Valaši?
- 3) A ta nejtěžší otázka: napadlo vás při tvorbě představení, že „návrat ke kořenům“ lze pojímat i jako „hledání ztraceného času“? Že to, co je klaunsky hravé může mít i vážnou a dramatickou podšívku?